

Formanden: Til Medlemmer af dette Udvalg foreslaas: *Berthelsen, Breinholt-Vestervig, Oct. Hansen Holch, P. G. C. Jensen, Johnsen, Nellemann, Holger Petersen* og *Scheel*. Hvis ingen udtaler sig herom eller stiller andre Forslag, ere disse Medlemmer valgte. (Ophold.) De ere saaledes valgte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse ved Landbrugsministeren af Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af Rustsvampe.

Landbrugsministeren (Friis): I Landhusholdningsselskabet og paa Fællesforeningernes Delegeretmøde har i en Aarrække det Spørgsmaal oftere været til Behandling, om man ikke gennem Lovgivningsmagten skulde søge at modvirke den Skade, som Landbrugets Planteavl lider under Ukrudtplanternes stedse tiltagende Formering og den Ødelæggelse, som derved stedse i større Grad forvoldes paa Sæden, ligesom man ogsaa har drøftet, om man skulde skride ind mod Rustsvampenes Angreb, som mere fremtræder periodisk og navnlig i regnfulde Aar. Endnu har jeg imidlertid ikke troet, at Sagen om Ukrudtplanternes Hæmmelse gennem Lovgivning var moden. Jeg tror, at Vanskelighederne derved ville vise sig at være for store, og at alle Ejendomsbesiddere meget nødig ville gaa ind paa at underkaste sig den Tvang, som en saadan Lovs Gennemførelse vilde medføre. Derimod frembyder en Lovgivning paa Rustsvampenes Omraade ingen eller i hvert Fald meget faa Ulemper, og det Forslag til Lov, som jeg i Dag skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, har derfor ogsaa ene dette Formaal for Øje.

Rustsvampene udbrede sig, som bekendt, derved, at de fra en af dem angrebne Sædemark eller Græsmark det følgende Aar udsender Kimsporer, som optages af visse Planter. Paa disse Planter udvikles Rusten videre og gaar derfra igen tilbage til Sædemarken og fortsætter altsaa atter der den ødelæggende Virksomhed. Der er derfor ogsaa allerede tidligere gennem Hegnsløvene af 6te Marts 1869 og 27de Januar 1872 givet Naboer Berettigelse til fra Hegn at kunne fordre saadanne Planter borttagne, som udsprede denne Rust. Men dermed er man ikke hjulpen, thi disse

Planter findes ikke alene i Hegn, men ogsaa i Haver, i Kratskove og paa Kirkegaard. Disse saakaldte Værtplanter for Rust indskrænke sig i øvrigt til kun at omfatte 4 Sorter, nemlig Berberissen, Mahogni, Korsved og Cypres-Vortemælk, af hvilke kun Korsved er vildtvoksende i Kratskove og Hegn, hvorimod de andre Planter kun findes som udplantede. Ud over en Afstand af 2—300 Alen mener man ikke, at disse Værtplanter kunne udsprede Rusten, og det er derfor bestemt i Lovforslagets § 1, at enhver skal kunne forlange disse Planter bortfjernede inden for en Afstand af 300 Alen fra sit Skel, og for at gøre Kravet effektivt er det yderligere i Loven foreslaaet, at man kan forlange Planterne fjernede gennem den stedlige Politiværg, samt af den, der er et saadant Forbud overhørig, kan straffes med Bøde fra 10—200 Kr., hvorhos Sager, som anlægges i Henhold til denne Lovgivning, skulle være offentlige Politisager. Med disse faa Ord skal jeg i øvrigt henvise til de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og anbefaler det til det høje Tings velviljige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Derpaa gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Pension for Enken efter fhv. Revisor og Fuldmægtig i Kolonialkontoret under Koloniernes Centralbestyrelse, Justitsraad J. P. Wittrup, Magdalene Wittrup, f. Lemche.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 119—120.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg C. Sp. 19—20) samt dets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.